

SÂD SÛRE-İ ŞERİF'İ

(38. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 88 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

- 1.** Sâd. Zikir sahibi Kur'an'a yemin ederim ki!
- 2.** Kâfirler bilâkis bir gurur ve ayrılık içindedirler.
- 3.** Onlardan önce nice nesiller helâk ettik. Feryat ettiler ve fakat artık kurtulma zamanı değildi.
- 4.** Aralarından bir uyarıcının gelmesine hayret ettiler ve o kâfirler şöyle dediler: "Bu pek yalancı bir sihirbazdır."
- 5.** "Îlâhları bir tek ilâh mı yaptı? Doğrusu bu cidden tuhaf bir şeydir!"
- 6.** Onların ileri gelenleri: "Haydi yürüyün! İlâhlarınıza bağlılıkta direnin! Şüphesiz ki bu sizden istenen bir şeydir!" diyerek kalkıp gittiler.
- 7.** "Biz son din olan (Hıristiyanlıkta) bile böyle bir şey işitmedik. Bu ancak bir uydurmadır."
- 8.** "Aramızda zikir ona mı indirilmiştir?" (dediler). Hayır! Doğrusu onlar benim zikrimden şüphe içindedirler. Hayır! Onlar azabımı henüz tatmadılar.
- 9.** Yoksa O Aziz ve Vehhâb olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?
- 10.** Yoksa göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların mülkü onların mıdır? Öyleyse sebeplere tevessül etsinler de yükselsinler.
- 11.** Onlar değişik gruplardan ibaret bir ordudur. İşte şurada hezimete uğratılacaklardır.
- 12.** Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi ve sarsılmaz bir saltanatın sahibi Firavun da yalanlamıştı.
- 13.** Semud, Lut kavmi ve Eyke halkı da (yalanladılar). İşte bunlar (Hakk ve hakikata karşı isyanda) birleşen fırkalardır.
- 14.** Hepsi de peygamberleri yalanladılar ve azabımı hakettiler.
- 15.** Bunlar bir anlık gecikmesi dahi olmayan korkunç bir sestem başkasını beklemiyorlar.
- 16.** Ve dediler ki: "Rabbimiz! Bizim payımızı hesap gününden önce hemen ver!"
- 17.** Resulüm! Onların söylediklerine sabret. Bizim güçlü kulumuz Davut'u an! Doğrusu o, daima Allah'a yönelirdi.
- 18.** Biz dağları onun emrine vermiştik. Sabah akşam onunla beraber tesbih ederlerdi.

- 19.** Kuşları da toplu halde ona boyun eğdirdik. Her biri ona yönelmekteydi.
- 20.** Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiştik. Ona hikmet ve güzel konuşma, anlatma üstünlüğü vermiştik.
- 21.** Sana o dâvâcılarının haberi geldi mi? Hani onlar mâbedin duvarına tırmanıp çıkmışlardı.
- 22.** Davut'un yanına girmişlerdi de o onlardan ürkmüştü. "Korkma! Biz birbirine hasım iki dâvâcıyız. Birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Aramızda adaletle hükmet! Hak olan sınırı aşma, bize doğru yolu göster!"
- 23.** "Bu benim kardeşimdir. Onun doksandokuz dişi koyunu var, benim ise bir tek dişi koyunum var. Böyle iken: 'Onu da bana ver!' dedi ve beni tartışmada yendi."
- 24.** Davut: "Andolsun ki senin dişi koyununu kendi dişi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu ortakçılardan çoğu, birbirlerinin haklarına tecavüz ederler. Ancak iman edip de sâlih amellerde bulunanlar müstesnâdır. Onlar da ne kadar azdır!" dedi. Davut kendisini imtihan ettiğimizi sandı ve Rabbinden mağfiret diledi. Eğilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi.
- 25.** Biz de onu bağışladık. Şüphesiz ki onun bizim katımızda yakınlığı ve âkibet güzelliği vardır.
- 26.** "Ey Davut! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet! Hevâ ve hevese uyma! Yoksa seni Allah yolundan saptırır. Şüphesiz ki Allah yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azap vardır."
- 27.** Biz göğü, yeri ve ikisinin arasında bulunanları boş yere yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır. Ateşten dolayı vay o kâfirlere!
- 28.** Yoksa biz iman edip de sâlih ameller yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlar gibi mi yapacağız? Biz takvâ sahiplerini yoldan çıkanlar gibi mi tutacağız?
- 29.** Resulüm! Bu Kur'an, âyetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve akl-ı selim sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz feyz kaynağı mübarek bir kitaptır.
- 30.** Davut'a da Süleyman'ı bahşettik. O ne güzel kul idi, daima Allah'a yönelirdi.
- 31.** Ona bir akşam üstü, üç ayağının üzerine durup bir ayağını tırnağının üzerine diken, çalimli safkan koşu atları sunulmuştu.
- 32.** Dedi ki: "Ben mal sevgisini Rabbimi anmama vesile olduğu için tercih ettim." Tâ ki toz perdesi altında gözden kayboldular.
- 33.** "Onları bana getirin!" (dedi). Bacaklarını ve boynunu okşamaya başladı.
- 34.** Andolsun ki biz Süleyman'ı imtihandan geçirdik ve tahtının üstüne bir ceset atıverdik. Sonra o yine eski haline döndü.
- 35.** Dedi ki: "Ey Rabbim! Beni bağışla! Bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlılık ver! Şüphesiz ki sen karşılıksız bağışta bulunansın."
- 36.** Biz rüzgârı onun emrine verdik, onun emri ile istediği yere akıp gidiyordu.

- 37.** Bina yapan, dalgıçlık eden her şeytani da.
- 38.** Demir halkalarla bağlı diğerlerini de (ona baş eğdirdik).
- 39.** İşte bu bizim başışımızdır. Sen de bol bol ver, veya yanında tut, hesapsızdır.
- 40.** Şüphesiz ki onun bizim katımızda yakınlığı ve âkibet güzelliği vardır.
- 41.** Resulüm! Kulumuz Eyyub'u da an! O Rabbine: "Doğrusu şeytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi." diye nidâ etmişti.
- 42.** "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su!"
- 43.** Bizden bir rahmet ve akl-ı selim sahipleri için de bir hatıra olmak üzere ona hem âilesini hem de onlarla beraber bir mislini daha başışladık.
- 44.** "Eline bir demet sap al, onunla vur, yeminini böylece yerine getir." Doğrusu biz onu çok sabırlı bulmuştuk. O ne iyi kul idi! Daima Allah'a yönelirdi.
- 45.** Resulüm! Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da an!
- 46.** Biz onları ahiret yurdunu düşünen, ihlâslı kimseler kıldık.
- 47.** Doğrusu onlar bizim katımızda seçkin ve iyi kimselerdendir.
- 48.** Resulüm! İsmail'i, Elyesâ'yı, Zülkifl'i de an! Hepsi de iyilerdendir.
- 49.** İşte bu bir zikirdir ve doğrusu muttakilere güzel bir gelecek vardır.
- 50.** Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri vardır.
- 51.** Orada koltuklara yaslanarak birçok meyveler ve içecekler isterler.
- 52.** Yanlarında da gözlerini eşlerinden ayırmayan, hep aynı yaşta nâzeninler vardır.
- 53.** İşte hesap günü için size vaad olunan şeyler bunlardır.
- 54.** Şüphesiz ki bu bizim tükenmek bilmeyen rızkıımızdır.
- 55.** Bu böyle! Şüphesiz ki azgınlar için çok kötü bir dönüş yeri vardır.
- 56.** O da cehennemdir. Oraya girerler. O ne kötü bir yataktır!
- 57.** İşte kaynar su ve irin! Tadsınlar onu!
- 58.** Bunlara benzer daha çeşit çeşit acılar da vardır.
- 59.** (İnkârcıların ileri gelenlerine): "İşte şunlar peşinize düşüp sizinle beraber gerçeğe karşı direnenlerdir." (denildiğinde, liderler): "Onlara merhaba yok, rahat yüzü görmesinler. Çünkü onlar da ateşe gireceklerdir." (derler).
- 60.** (Uyanlar uyulanlara): "Asıl size merhaba yok! Siz rahat yüzü görmeyin! Bunu başımıza getiren sizsiniz. Ne kötü bir durak! " derler.

- 61.** Yine onlar: "Ey Rabbimiz! Bunu bizim başımıza kim getirdiyse, ateşte azabını kat kat artır!" derler.
- 62.** Derler ki: "Kendilerini dünyada iken kötü saydığımız kimseleri burada niçin göremiyoruz? "
- 63.** "Onları alaya alırdık. Yoksa gözler şimdi onlardan başka tarafa mı kaymıştır (da onları göremiyoruz)?
- 64.** İşte cehennemliklerin birbirleriyle bu şekilde tartışmaları gerçektir, muhakkak olacaktır.
- 65.** Resulüm! De ki: "Ben ancak bir uyarıcıyım. Vâhid, Kahhar olan Allah'tan başka bir ilâh yoktur."
- 66.** "Göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir. Azîz'dir, Ğaffar'dır."
- 67.** Resulüm! De ki: "Bu büyük bir haberdir."
- 68.** "Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz."
- 69.** "Mele-i â'lâ'da kendi aralarındaki tartışmalarına dair benim hiçbir bilgim yoktu."
- 70.** Bana sadece vahyolunmaktadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."
- 71.** Rabbin meleklerle: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım." demişti.
- 72.** "Onu düzenlediğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın!"
- 73.** Bunun üzerine bütün melekler hemen secde ettiler.
- 74.** Yalnız İblis secde etmedi. O büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu.
- 75.** Allah: "Ey iblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden mi oldun?" dedi.
- 76.** İblis: "Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." dedi.
- 77.** Allah dedi ki: "Defol oradan! Sen artık kovuldun."
- 78.** "Ceza gününe kadar lânetim senin üzerinedir."
- 79.** İblis: "Ey Rabbim! Bana insanların tekrar diriltilecekleri güne kadar mühlet ver!" dedi.
- 80.** Allah dedi ki: "Sen mühlet verilenlerdensin."
- 81.** "O bilinen vaktin gününe kadar."
- 82.** Dedi ki: "Senin izzetine yemin ederim ki, onların hepsini mutlaka azdıracağım."
- 83.** "Yalnız içlerinden ihlâsa erdirilmiş kulların hariç."

84. Allah dedi ki: "İşte doğrusu, ki ben hep doğruyu söylerim."

85. "Mutlaka sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım."

86. Resulüm! Onlara de ki: "Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir şey iddiâ edenlerden de değilim."

87. Bu Kur'an ancak âlemler için bir öğüttür.

88. Onun verdiği haberin doğruluğunu bir müddet sonra muhakkak bileceksiniz.

[Sûre 39](#)